

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 14 december 2017*

[Text rättad genom beslut av den 20 mars 2018]

”Begäran om förhandsavgörande – Harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter – Harmoniserad standard EN 1090-1:2009+A1:2011 – Kriterier för att fastställa tillämpningsområdet för en standard som antagits av Europeiska organisationen för standardisering (CEN) på mandat av Europeiska kommissionen – Fasadankare som är avsedda att fästas i betong innan den hårdnar och användas för att förbinda skalelement eller murad fasad med byggnadsstommen”

I mål C-630/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) genom beslut av den 1 december 2016, som inkom till domstolen den 7 december 2016, i ett förfarande som anhängiggjorts av

Anstar Oy

ytterligare deltagare i rättegången:

Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes),

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J. Malenovský samt domarna D. Šváby (referent) och M. Vilaras,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: handläggaren R. Şereş,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 september 2017,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes), genom K. Peltonen och J. Karjalainen, båda i egenskap av ombud,
- Finlands regering, genom S. Hartikainen, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: finska.

– Europeiska kommissionen, genom G. Zavvos, P. Aalto och M. Huttunen, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 2011, s. 5) och av den harmoniserade standarden EN 1090–1:2009+A1:2011, med rubriken ”Utförande av stål- och aluminiumkonstruktioner – Del 1: Bedömning av bärverksdelars överensstämmelse med ställda krav” (nedan kallad standard EN 1090-1:2009+A1:2011).
- 2 Begäran har framställts i ett förfarande som anhängiggjorts av Anstar Oy, ett finskt bolag, vid Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) angående ett beslut av Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes) (Finland) (nedan kallat Kemikalieverket) genom vilket Kemikalieverket har förbjudit Anstar att använda CE-märkningen i enlighet med standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 med avseende på fyra produktgrupper som tillverkas av Anstar.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning nr 305/2011

- 3 I skälen 6 och 10 i förordning nr 305/2011 anges att syftet med förordningen är att undanröja tekniska handelshinder inom byggproduktsområdet genom att fastställa harmoniserade tekniska specifikationer för att bedöma byggprodukternas prestanda, för att främja deras fria rörlighet inom den inre marknaden.
- 4 I artikel 2 i förordning nr 305/2011, som har rubriken ”Definitioner”, anges att följande definitioner gäller:

”10. *harmoniserade tekniska specifikationer*: harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument.

11. *harmoniserad standard*: standard som antagits av ett av de europeiska standardiseringsorgan som förtecknas i bilaga I till [Europaparlamentets och rådets] direktiv 98/34/EG [av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 1998, s. 37)] på grundval av en begäran som utfärdats av kommissionen i enlighet med artikel 6 i det direktivet.

...”
- 5 Artikel 4 i denna förordning rör ”Prestandadeklaration”. Artikel 4.1 har följande lydelse:

”När en byggprodukt omfattas av en harmoniserad standard eller överensstämmer med en europeisk teknisk bedömning som utfärdats för den, ska tillverkaren upprätta en prestandadeklaration när denna produkt släpps ut på marknaden.”

6 Artikel 17 i förordningen rör ”Harmoniserade standarder”. I artikel 17.1, 17.3 och 17.5 anges följande:

”1. Harmoniserade standarder ska fastställas av de europeiska standardiseringsorgan som förtecknas i bilaga I till direktiv 98/34/EG, på grundval av de förfrågningar (nedan kallade mandat), som utfärdats av kommissionen i enlighet med artikel 6 i det direktivet, efter att ha hört den ständiga byggkommitté som avses i artikel 64 i denna förordning (nedan kallad ständiga byggkommittén).

...

3. De harmoniserade standarderna ska tillhandahålla metoder och kriterier för bedömning av byggprodukternas prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper.

Om det anges i det relevanta mandatet ska det i en harmoniserad standard hänvisas till avsedd användning för de produkter som standarden omfattar.

De harmoniserade standarderna ska, om så är lämpligt och utan att äventyra resultatens riktighet, tillförlitlighet och stabilitet, föreskriva metoder som är mindre betungande än provning för att bedöma byggprodukternas prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper.

...

5. Kommissionen ska bedöma om de harmoniserade standarder som fastställs av de europeiska standardiseringsorganen överensstämmer med det berörda mandatet.

Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en förteckning över hänvisningar till de harmoniserade standarder som överensstämmer med de berörda mandaten.”

7 I artikel 19 i förordningen, som rör det europeiska bedömningsdokumentet, anges följande:

”1. Efter en begäran från en tillverkare om en europeisk teknisk bedömning ska ett europeiskt bedömningsdokument upprättas och antas av de tekniska bedömningsorganens organisation för varje byggprodukt som inte omfattas eller inte helt omfattas av en harmoniserad standard, vars prestanda inte helt kan bedömas i förhållande till sina väsentliga egenskaper i enlighet med en gällande harmoniserad standard, bland annat då

- a) produkten inte omfattas av någon gällande harmoniserad standard, ...
- b) den bedömningsmetod som föreskrivs i den harmoniserade standarden inte är lämplig för minst en väsentlig egenskap för den produkten, [eller]
- c) någon bedömningsmetod för minst en väsentlig egenskap för den produkten inte föreskrivs i den harmoniserade standarden.”

8 Artikel 21 i förordning nr 305/2011 avser ”Skyldigheter för det tekniska bedömningsorgan som mottar en begäran om en europeisk teknisk bedömning”. Den har följande lydelse:

”1. Det tekniska bedömningsorgan som mottar en begäran om en europeisk teknisk bedömning ska informera tillverkaren om huruvida byggprodukten helt eller delvis omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation enligt följande:

- a) Om byggprodukten helt omfattas av en harmoniserad standard ska det tekniska bedömningsorganet informera tillverkaren om att en europeisk teknisk bedömning inte kan utfärdas för den i enlighet med artikel 19.1.

- b) Om byggprodukten helt omfattas av ett europeiskt bedömningsdokument ska det tekniska bedömningsorganet informera tillverkaren om att detta europeiska bedömningsdokument kommer att användas som grund för den europeiska tekniska bedömning som ska utfärdas.
- c) Om byggprodukten inte omfattas, eller inte helt omfattas, av någon harmoniserad teknisk specifikation ska det tekniska bedömningsorganet tillämpa de förfaranden som fastställs i bilaga II eller de som fastställs i enlighet med artikel 19.3.”
- 9 Artikel 59 i förordningen har rubriken ”Formell bristande överensstämmelse” och följande lydelse:
- ”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 56 ska en medlemsstat ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den berörda bristande överensstämmelsen om den konstaterar något av följande:
- a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 8 eller 9.
- b) CE-märkningen har inte anbringats, när så krävs, i enlighet med artikel 8.2.
- c) Prestandadeklarationen har, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, inte upprättats, när så krävs, i enlighet med artikel 4.
- d) Prestandadeklarationen har inte upprättats i enlighet med artiklarna 4, 6 och 7.
- e) Den tekniska dokumentationen är antingen inte tillgänglig eller ofullständig.
2. Om den bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 kvarstår ska medlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda att byggprodukten tillhandahålls på marknaden eller se till att den dras tillbaka eller återkallas från marknaden.”

Standarden EN 1090-1:2009+A1:2011

- 10 Standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 antogs ursprungligen i form av standard EN 1090-1:2009 av Europeiska organisationen för standardisering (CEN) den 15 juni 2008, i enlighet med kommissionens mandat av den 11 mars 1998 (M 120 – Mandat för CEN/Cenelec om utförande av standardiseringsarbete för att utarbeta harmoniserade standarder för metallprodukter för konstruktionsändamål med tillbehör (nedan kallat mandat M 120), vilket antagits med stöd av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (EGT L 40, 1989, s. 12).
- 11 Standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 offentliggjordes, under hänvisningen EN 1090-1:2009, i *Europeiska unionens officiella tidning* den 17 december 2010 (EUT C 344, 2010, s. 1).
- 12 Efter att CEN den 3 oktober 2011 ha antagit ändring 1 av standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 offentliggjordes den på nytt i *Europeiska unionens officiella tidning* den 19 juni 2012 (EUT C 176, 2012, s. 1).
- 13 Punkt 1 i denna standard definierar dess ”[o]mfattning” enligt följande:

”Denna Europastandard anger krav för bedömning av överensstämmelse med produktspecifikation för bärverksdelar av stål och aluminium samt för byggsatser som marknadsförs som byggprodukter. Bedömningen av överensstämmelse omfattar tillverkningssegenskaper och i tillämpliga fall dimensioneringsegenskaper.

Denna Europastandard omfattar även bedömning av överensstämmelse hos stålkomponenter som används i samverkanskonstruktioner i stål och betong.

...

Denna Europastandard omfattar inte bedömning av överensstämmelse för komponenter för innertak, räls eller syllar avsedda för järnvägssystem.

...”

- 14 I punkt 3.1.9 i standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 definieras bärverksdelar enligt följande:

”komponenter som ingår som bärande delar i konstruktioner och är dimensionerade så att de ger tillräcklig bärförmåga och stabilitet, brandmotstånd om så krävs, samt att de uppfyller kraven på beständighet och brukbarhet. En bärverksdel kan användas som den är eller ingå i ett byggnadsverk.”

- 15 Punkt 4.5 i denna standard avser ”[b]ärförmågeegenskaper”. I punkt 4.5.1, med rubriken ”Allmänt” anges följande:

”En komponents bärförmågeegenskaper som omfattas av denna Europastandard avser dess bärförmåga, deformation i bruksgränstillstånd, utmattningshållfasthet och brandmotstånd.”

Standarden EN 845-1:2013

- 16 Den harmoniserade standarden EN 845-1:2013 har rubriken ”Murverkstillbehör – Krav - Del 1: Kramlor, dragband, balkskor och upplagskonsoler” (nedan kallad standarden EN 845-1:2013. Den antogs av CEN den 21 mars 2013, i enlighet med kommissionens mandat av den 28 maj 1997 (M 116 – Mandat för CEN/Cenelec om utförande av standardiseringsarbete för att utarbeta harmoniserade standarder för murverk och tillbehör (nedan kallat mandat M 116), vilket antagits med stöd av direktiv 89/106.

- 17 Hänvisningarna till standarden EN 845-1:2013 offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 13 februari 2015 (EUT C 54, 2015, s. 80).

- 18 I standarden EN 845-1:2013 anges följande i punkt 1, med rubriken ”[o]mfattning”:

”Denna Europastandard anger krav för kramlor, dragband, balkskor och upplagskonsoler som används för att förbinda murverksdelar med varandra och för att förbinda murverket med andra delar i byggnadsverk eller byggnader, däribland väggar, golv, balkar och pelare. När förankringar eller fästdon levereras eller specificeras som en del i ett tillbehör gäller kraven, inklusive prestandakraven, den kompletta produkten.

Följande produkter omfattas inte av denna Europastandard:

a) andra förankringar eller fästdon än de som ingår som en del i ett tillbehör,

b) upplag av vinkeljärn,

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 19 Genom beslut av den 18 februari 2014 ålade Kemikalieverket, med stöd av artikel 59 i förordning nr 305/2011, Anstar att inte längre leverera och sälja fyra produktgrupper som CE-märkts i enlighet med standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 och att från och med den 4 mars 2014 inte längre använda CE-märkningen och den prestandadeklaration som avses i artikel 4 i förordning nr 305/2011 i samband med dessa fyra produktgrupper (nedan kallat det omtvistade beslutet).
- 20 I detta beslut beskrivs de fyra berörda produktgrupperna enligt följande:
- ”1. Upphängningssystem som används för att förbinda skalelement eller murad fasad med byggnadsstommen, ...
 2. Fästskruvar ...,
Fästplåtar och standardståldetaljer ...,
Fackverksinfästningar, ...
 3. Pelarfötter och väggskor, ...
 4. Balkonginfästningar”.
- 21 Enligt detta beslut är standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 inte tillämplig på dessa produktgrupper, eftersom de inte omfattas av mandat M 120.
- 22 Enligt Kemikalieverket har de europeiska tekniska godkännandena ETA-02/0006 och ETA-04/0056 utfärdats för fästskruvar, fästplåtar, standardståldetaljer, fackverksinfästningar och pelarfötter med samma eller liknande användningsområde som Anstars produkter. Eftersom dessa godkännanden, som utfärdats på grundval av direktiv 89/106 och motsvarar sådana europeiska bedömningsdokument som avses i artikel 19.1 i förordning nr 305/2011, fortfarande är giltiga och eftersom sådana godkännanden eller dokument endast kan utfärdas för en produkt som inte eller inte fullständigt omfattas av tillämpningsområdet för en harmoniserad standard, så gäller standarden 1090-1:2009+A1:2011 inte för dessa produkter.
- 23 När det gäller upphängningssystem som används för att förbinda skalelement eller murad fasad med byggnadsstommen, omfattas de av tillämpningsområdet för mandat M 116. Enligt Kemikalieverket får CE-märkningen emellertid användas för dessa upphängningssystem endast om den harmoniserade standard som utfärdats på grundval av mandat M 116 har följts.
- 24 Anstar, som menar att standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 och mandat M 120 gäller för de produkter företaget tillverkar, har väckt talan vid den hänskjutande domstolen, Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland), och yrkat att det omtvistade beslutet ska upphävas.
- 25 Anstar har till stöd för sin talan gjort gällande att de produktgrupper som anges i det omtvistade beslutet inte omfattas av vare sig standarden EN 845-1:2013 eller av de europeiska tekniska godkännandena ETA-02/0006 och ETA-04/0056.
- 26 Den hänskjutande domstolen har konstaterat att tillämpningsområdet för mandat M 120 och standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 är beskrivet i vida och allmänna termer som inte nödvändigtvis eller i vart fall inte helt utesluter de produkter som tillverkas av Anstar, och som det omtvistade beslutet avser, i den mån dessa används i enlighet med den prestandadeklaration som avses i artikel 4 i förordning nr 305/2011.

- 27 Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att detsamma gäller tillämpningsområdet för mandat M 116 och standarden EN 845-1:2013. Om detta mandat och denna standard gäller för de produkter Anstar tillverkar kan de emellertid inte omfattas av mandat M 120 och standarden EN 1090-1:2009+A1:2011.
- 28 Slutligen har den hänskjutande domstolen angett att den inte utesluter att alla eller en del av de produkter Anstar tillverkar kan omfattas av de europeiska tekniska godkännandena ETA-02/0006 och ETA-04/0056.
- 29 Den hänskjutande domstolen anser att det är nödvändigt att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen, eftersom tillämpningsområdet för standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 verkar tolkas olika i medlemsstaterna. Dessa skilda tolkningar kan påverka den fria rörligheten av byggprodukter och därmed motverka ett av de uttryckliga mål som eftersträvas med förordning nr 305/2011 och som bland annat anges i skälen 6 och 10 i förordningen.
- 30 Mot denna bakgrund beslutade Helsingfors förvaltningsdomstol att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:
- ”1) Ska mandat M 120 och den med stöd av detta mandat upprättade ... standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 tolkas så, att deras tillämpningsområde inte omfattar de produkter som är avsedda att fästas i betong innan den hårdnar som anges i punkterna 1–4 i [det omtvistade] beslutet (upphängningssystem som används för att förbinda skalelement eller murad fasad med byggnadsstommen, vissa fästskruvar, fästplåtar, standardståldetaljer, fackverksinfästningar, pelarfötter, väggskor och balkonginfästningar)?
- 2) Utgör förordning nr 305/2011, de i förevarande mål nämnda mandaten från kommissionen eller unionsrätten i något annat hänseende hinder för Kemikalieverkets tolkning, enligt vilken nämnda produkter inte omfattas av tillämpningsområdet för mandat M 120 och standarden [EN] 1090-1:2009+A1:2011?”

Prövning av tolkningsfrågorna

- 31 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna, som ska behandlas gemensamt, för att få klarhet i huruvida standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 ska tolkas på så sätt att dess tillämpningsområde omfattar sådana produkter som de som avses i det nationella målet, som är avsedda att fästas i betong innan den hårdnar.
- 32 Det ska inledningsvis anges att EU-domstolen är behörig att inom ramen för en begäran om förhandsavgörande tolka en harmoniserad standard i den mening som avses i artikel 2 led 11 i förordning nr 305/2011 till vilken hänvisningar har offentliggjorts av kommissionen i serie C av *Europeiska unionens officiella tidning* (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 oktober 2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, punkt 47).
- 33 Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att på grundval av den tolkning EU-domstolen har gjort av en sådan harmoniserad standard i samband med att en fråga ställts till den och mot bakgrund av de uppgifter den förfogar över avgöra vilken teknisk standard som gäller för en viss produkt (se, analogt, när det gäller tullklassificering, dom av den 7 november 2002, Lohmann och Medi Bayreuth, C-260/00–C-263/00, EU:C:2002:637, punkt 26, och dom av den 28 april 2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, punkt 28).
- 34 För att tolka standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 är det, för det första, nödvändigt att beakta vad som anges i standarden och dess bilagor med avseende på tillämpningsområdet.

- 35 För det andra ska en harmoniserad standard tolkas mot bakgrund av det mandat som ligger till grund för den. I enlighet med artikel 17.1 i förordning nr 305/2011 fastställs harmoniserade standarder nämligen av de europeiska standardiseringsorgan som förtecknas i bilaga I till direktiv 98/34, på grundval av de förfrågningar som utfärdats av kommissionen. Enligt artikel 17.5 i förordningen ska kommissionen bedöma om de harmoniserade standarder som fastställs av dessa europeiska standardiseringsorgan överensstämmer med motsvarande mandat.
- 36 Av detta följer att en harmoniserad standards tillämpningsområde inte kan tolkas vidare än det mandat som ligger till grund för den.
- 37 I förevarande fall ska standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 således tolkas mot bakgrund av mandat M 120.
- 38 När en produkt, såsom i det nationella målet, kan omfattas av flera harmoniserade tekniska specifikationer är det, för det tredje, viktigt att allra först undersöka om den senare upprättade standarden eventuellt har medfört att den äldre upphävts.
- 39 I enlighet med artikel 17.5 tredje stycket a i förordning nr 305/2011 ska det för varje harmoniserad standard i den förteckning – som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* – över hänvisningar till de harmoniserade standarder som överensstämmer med de berörda mandaten, anges hänvisningar till ”ersatta harmoniserade tekniska specifikationer”. Med detta avses, enligt artikel 2 led 10 i förordningen, såväl harmoniserade standarder som europeiska bedömningsdokument.
- 40 För det fall att det i en harmoniserad standard inte uttryckligen anges att den ersätter en annan harmoniserad standard eller en eller flera europeiska tekniska bedömningar, fortsätter dessa harmoniserade tekniska specifikationer att gälla och utgör en specialreglering. Enligt artikel 19.1 i förordning nr 305/2011 kan ett europeiskt bedömningsdokument nämligen endast antas för en byggprodukt som inte omfattas eller inte helt omfattas av en harmoniserad standard, vars prestanda inte helt kan bedömas i förhållande till sina väsentliga egenskaper i enlighet med en gällande harmoniserad standard.
- 41 Denna tolkning av artikel 19.1 i förordning nr 305/2011 stöds dessutom av vad som anges i artikel 21.1 a i förordningen, enligt vilken ett tekniskt bedömningsorgan som mottar en begäran om en europeisk teknisk bedömning av en produkt som helt omfattas av en harmoniserad standard, ska informera tillverkaren om att en europeisk teknisk bedömning inte kan utfärdas för den i enlighet med artikel 19.1.
- 42 Det är riktigt att europeiska bedömningsdokument i den mening som avses i artikel 19.1 i förordning nr 305/2011, i likhet med europeiska tekniska godkännanden i den mening som avses i artikel 8 i direktiv 89/106, vilken upphävdes genom förordning nr 305/2011, endast kan utfärdas för byggprodukter som inte omfattas, eller inte helt omfattas, av någon harmoniserad standard. Det är emellertid, så som angetts i punkt 32 i denna dom, i slutändan EU-domstolen som är behörig att tolka dessa standarder, och inte den som utfärdar sådana dokument eller godkännanden. När EU-domstolen ska tolka en harmoniserad standard kan den, som en av flera omständigheter, beakta att det finns ett europeiskt bedömningsdokument eller ett europeiskt tekniskt godkännande som tecken på att de produkter som omfattas av dem, och liknande produkter, inte omfattas av en harmoniserad standard. En sådan omständighet kan dock inte vara avgörande och kan inte heller hindra domstolen från att, i förekommande fall, tolka den berörda harmoniserade standarden på ett annat sätt än vad den som utfärdat dokumentet eller godkännandet gjort.
- 43 Även om den hänskjutande domstolen, i förevarande fall, i sin begäran har nämnt de europeiska tekniska godkännandena ETA-02/0006 och ETA-04/0056, så ingår dessa inte i den akt som ingetts till EU-domstolen. Detta innebär att EU-domstolen inte kan beakta dem i samband med tolkningen av standarden EN 1090-1:2009+A1:2011.

- 44 När det gäller vägledningsdokument som offentliggjorts av nationella eller internationella standardiseringsorgan ska det, för det fjärde, påpekas att även om sådana dokument syftar till att klargöra tillämpningsområdet för de harmoniserade standarder som kommissionen offentliggör hänvisningar till, så utgör de inte rättsligt bindande rättsakter i unionens rättsordning. Av detta följer att dessa dokument inte påverkar tolkningen av en harmoniserad standard och inte heller är bindande för de nationella domstolarna även om de kan utgöra en värdefull vägledning vid genomförandet av denna standard.
- 45 När det gäller de produkter som avses i det omtvistade beslutet framgår det av punkt 1 i standarden EN 1090-1:2009+A1:2011, i vilken dess "[o]mfattning" anges, att i denna harmoniserade standard anges de krav som gäller för bedömningen av om bärverksdelar av stål och aluminium samt byggsatser som marknadsförs som byggprodukter överensstämmer med produktspecifikationen. Det anges vidare att den omfattar bedömningen av överensstämmelse hos stålkomponenter som används i samverkanskonstruktioner i stål och betong.
- 46 I punkt 3.1.9 i standarden anges att bärverksdelar utgörs av komponenter som ingår som bärande delar i konstruktioner och är dimensionerade så att de ger tillräcklig bärförmåga och stabilitet samt brandmotstånd om så krävs.
- 47 Dessutom anges i punkt 4.5.1 i standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 att bärförmågeegenskaperna för en komponent som omfattas av denna standard avser dess bärförmåga.
- 48 EU-domstolen anser under dessa omständigheter att standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 ska gälla för byggprodukter som har en bärande funktion, det vill säga produkter som inte kan avlägsnas från ett byggnadsverk utan att byggnadsverkets hållfasthet direkt minskar. Den bärande delens funktion i byggnadsverket som helhet ska således vara väsentlig.
- 49 Av detta följer att den hänskjutande domstolens frågor ska besvaras enligt följande. Standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 ska tolkas på så sätt att dess tillämpningsområde omfattar sådana produkter som de som avses i det nationella målet, som är avsedda att fästas i betong innan den hårdnar, under förutsättning att de har en bärande funktion i den meningen att byggnadsverkets hållfasthet direkt minskar om de avlägsnas därifrån.

[I rättad lydelse enligt beslut av den 20 mars 2018] Rättegångskostnader

- 50 [I rättad lydelse enligt beslut av den 20 mars 2018] Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Standarden EN 1090-1:2009+A1:2011 med rubriken "Utförande av stål- och aluminiumkonstruktioner – Del 1: Bedömning av bärverksdelars överensstämmelse med ställda krav" ska tolkas på så sätt att dess tillämpningsområde omfattar sådana produkter som de som avses i det nationella målet, som är avsedda att fästas i betong innan den hårdnar, under förutsättning att de har en bärande funktion i den meningen att byggnadsverkets hållfasthet direkt minskar om de avlägsnas därifrån.

Underskrifter